

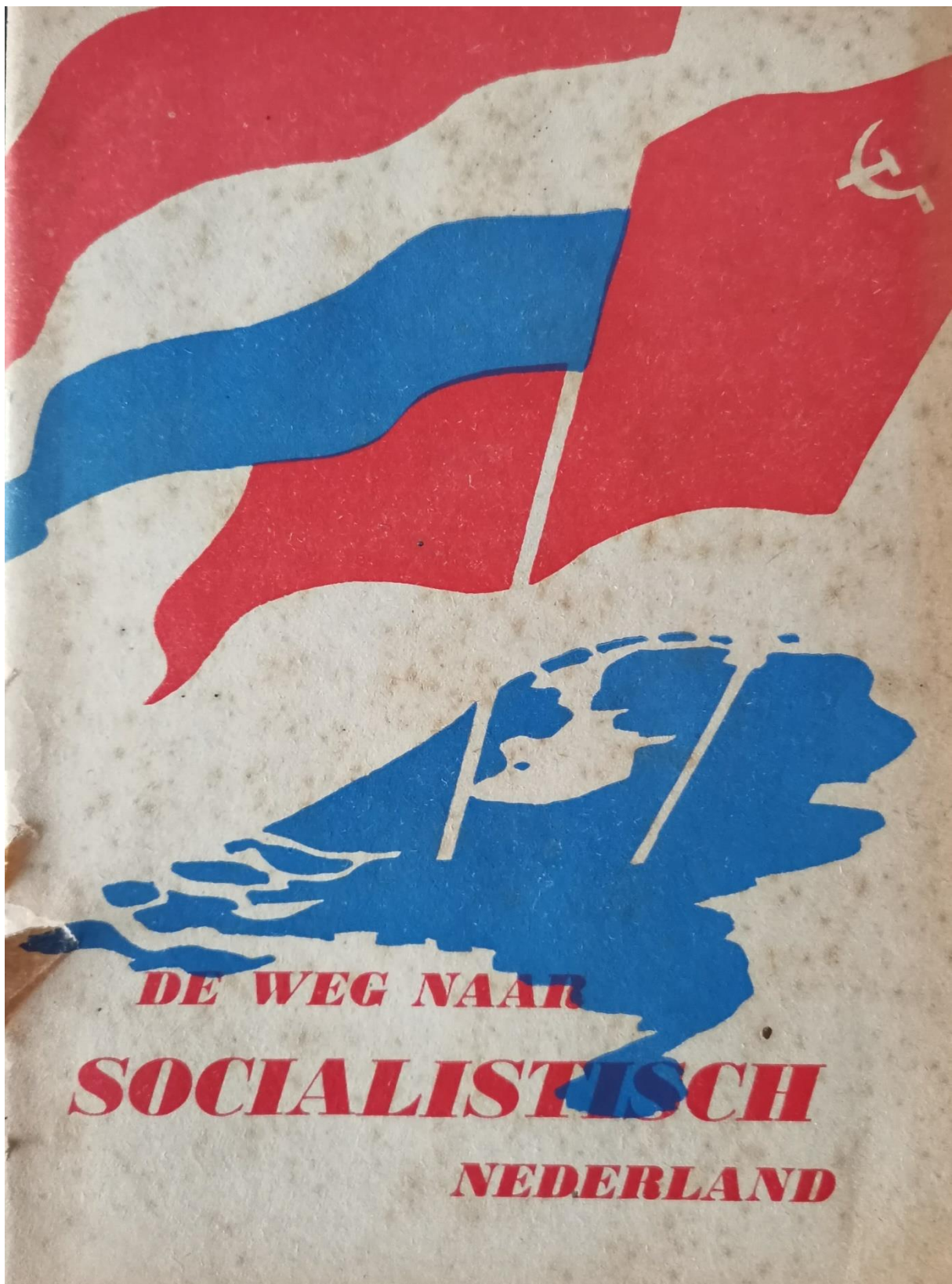
Ontwerp Beginselprogram der CPN

De weg naar socialistisch Nederland

1952

www.MinisterieVanPropaganda.org

DE WEG NAAR

SOCIALISTISCH

NEDERLAND

**DE WEG NAAR
SOCIALISTISCH
NEDERLAND**

**ONTWERP
BEGINSELPROGRAM DER
C.P.N.**

Opgesteld door het Dagelijks Bestuur der Partij

3e druk

UITGAVE: BROCHUREHANDEL DER C.P.N. — AMSTERDAM

FEBRUARI 1952

Voorwoord

Hierbij vindt de lezer het nieuwe Beginsel-program dat door het Dagelijks Bestuur van de C.P.N. ontworpen is.

Het verschijnt op hetzelfde ogenblik dat de leiders van het Atlantische militaire blok, onder de doorzichtige camouflage van een zogenaamd Europees Leger, de openlijke wederoprichting van de Duitse Nazi-Wehrmacht nastreven, waardoor aan onze Oostelijke grens een uiterst gevaarlijke oorlogs-brandstof wordt opgestapeld. Het verschijnt ook op een tijdstip waarop in Egypte, Tunis, Iran, ja zelfs in een deel van het reusachtige India nieuwe koloniale volkeren uit een eeuwenlange slaap ontwaken en de stormloop beginnen voor hun vrijheid. Na de onherstelbare slag die de Amerikaanse wereldveroveraars in 1950 door de overwinning van het Chinese volk ontvingen, volgen thans nieuwe slagen.

Het kapitalistische stelsel staat aan de rand van zijn bankroet en niets kan het meer redden. Geen geweldpleging of bedrog kunnen de overwinning van de werkers, waar ook ter wereld, meer tegenhouden, wier pad door de beginselen van het communisme wordt voorgelicht.

Ons werkende volk ziet met stijgende onrust het kleine beetje levensgeluk dat het uit de Tweede Wereldoorlog gered heeft door toenemende verarming, werkloosheid en oorlogsgevaar bedreigd. Zenuwachtig en onzeker van hun zaak als zij zijn, nemen de potentaatjes van de dag steeds meer hun toevlucht tot angstaanjaging en tot de waanzinnigste gruwelsprookjes over het communisme, over de „verderfelijke doeleinden van de C.P.N.” zoals zij dat noemen.

Welnu, hier zijn zij, die „verderfelijke doeleinden”!

Rustig en nuchter heeft de C.P.N. zich in de midden van het helse rumoer van de anti-communistische ophitsing aan het uitwerken van de praktische oplossingen van de voornaamste vraagstukken van de opbouw van een socialistisch Nederland gezet.

En wij zeggen met een gerust geweten tot onze mede-arbeiders en tot alle werkende mensen: vergelijk dit ontwerp-program met het zogenaamde „plan” van de P.v.d.A.!

Het „plan” van Vorrink & Vos is een aanpassing van de P.v.d.A. aan de oorlogsplannen van het Amerikaanse super-kapitalisme. Het is de weg naar de oorlog, de weg naar de ondergang.

Ons program wijst de weg naar de vrede en naar het socialisme, naar de soevereiniteit van ons land en naar de soevereiniteit van ons volk.

Dit is geen program voor de aanstaande verkiezingen voor de Tweede Kamer.

De eisen waarvoor onze partij bij de verkiezingen de strijd aanbindt, betreffen de voorziening in de onmiddellijke noden en de verdediging van de onmiddellijke belangen van het werkende volk. Toch is dit ook geen program voor de verre toekomst.

De richtsnoeren voor de opbouw van een democratische volksstaat en een socialistische maatschappij-orde die het geeft, zijn reëel en onmiddellijk uitvoerbaar. Meer nog, hun uitvoerbaarheid en hun zegenrijke resultaten voor de werkers zijn in de praktijk sinds vele jaren op één derde van de aarde bewezen!

In de Sowjet-Unie, een der grootste wereldrijken, zijn zij reeds overtroffen. Daar staat de socialistische samenleving aan de vooravond van het overgaan naar een verdere ontwikkeling, naar het communisme, de maatschappij van overvloed en de hoogste trap van cultuur die het Mensdom ooit bereikt heeft.

Ons program is dus geen verdrichtselsel of een wensdroom maar staat met beide voeten op de vaste bodem der werkelijkheid.

Het kan morgen aan de dag verwezenlijkt worden. Daarvoor moet slechts één voorwaarde vervuld worden, nl. dat de meerderheid van de Nederlandse arbeidersklasse, gesteund door de werkers van stad en land, onze partij haar vertrouwen schenkt, zich verenigt en door strijd zijn wil weet dóór te zetten!

Strijd voor dit program van vrede, nationale bevrijding en socialisme betekent dus in de eerste plaats versterking van de Communistische Partij en uitbreiding van haar invloed.

Dit betekent ook de verdediging van onze partij tegen alle fascistische knevelarijen en „verboden” voor ambtenaren e.d. waarmee de Amerikaanse reactie haar poogt te beletten door vrije en vreedzame overtuiging ons volk voor haar doelstellingen te winnen. Dit program is ons nieuwe vaandel.

Met krachtige hand en zeker van onze overwinning heffen wij het omhoog te midden van de verrotting en verwarring van de oude, ondergaande kapitalistische maatschappij.

Geen macht ter wereld kan verhinderen dat dit het vaandel worden zal van een vrij, herboren en voorspoedig Nederland.

P. DE GROOT.

Februari 1952

Inleiding

Grote veranderingen voltrekken zich in onze tijd. Zij hebben een steeds diepere uitwerking op het leven en denken van ons volk.

In het middelpunt van een groeiende belangstelling staat het communisme.

Zij, die de „gevestigde orde" vertegenwoordigen, laten geen middel onbepoefd om dit communisme in de ogen van het volk zwart te maken. Hun pers, radio, films, de in hun dienst staande „politici" en andere handlangers geven het communisme de schuld van alle ellende, waaronder de eenvoudige mensen thans gebukt gaan. Zij stellen het communisme voor als de belichaming van alle kwaad, om er een primitieve haat tegen op te wekken. Ze pogen de gewone mensen uit het werkende volk angst voor het communisme in te boezemen, niet alleen door een wanstaltig verdraaide voorstelling van zijn doelstellingen, maar ook door broodroof en vervolging van de communisten.

Doch in weerwil van deze anti-communistische hysterie, die door de zich aan hun oude macht vastklampende heersende kringen dagelijks wordt opgezweept, neemt het aantal snel toe van hen, die er zich bewust van worden, dat een uitweg uit de huidige ondragelijk wordende toestand gezocht moet worden: een weg naar een maatschappij van vrede en vruchtdragende arbeid, de menselijke beschaving waardig.

Naast de arbeiders, stellen steeds meer denkende mensen uit alle kringen van de bevolking de vraag:

Wat is dit communisme?

Wat hebben wij van de communistische partij te verwachten, wanneer deze aan de macht zou zijn? Wat geschiedt er in die enorme gebieden, die zich uitstrekken van Berlijn tot aan de Chinese Zee, en die volgens communistische beginselen bestuurd worden? Hoe zullen de doelstellingen van het communisme in Nederland verwezenlijkt worden?

Het is om die reden, dat de C.P.N. het Nederlandse volk een nieuw Beginselprogram voorlegt.

Zij stelde zich hierbij niet ten doel een abstracte omschrijving van de theoretische grondslagen van het communisme te geven, van de revolutionaire wetenschappelijke leer, die door Marx en Engels, Lenin en Stalin, de grote denkers en strijders van het proletariaat, is gegrondvest en in zegevierende praktijk is gebracht.

Dit program heeft een beperkter doel, n.l. uitgaande van en met toepassing van de methode van het Marxisme-Leninisme, een zo nauwkeurig en tastbaar mogelijke uiteenzetting te geven van wat het socialisme de Nederlandse werkende bevolking brengen zal en welke de weg is, waarop de C.P.N. haar wil voorgaan.

Wij willen hieraan de stellingname van de C.P.N. vooraf laten gaan ten opzichte van enkele vraagstukken, die in het bijzonder onze huidige tijd beroeren.

De communisten en de Vrede

De woordvoerders van de grote bezitters en andere tegenstanders van het communisme, in het bijzonder de leiders van de P.v.d.A., pogen hun politiek aanvaardbaar te maken en de werkelijke bedoelingen van het communisme averechts voor te stellen, door ons volk het schrikbeeld van een communistische agressie voor ogen te toveren. De Sowjet-Unie, zo beweren zij, zou door oorlogsgeweld de gehele wereld willen veroveren. En de Communistische Partij van Nederland zou dan met de ondersteuning van Sowjet-troepen aan de macht worden gebracht om het Nederlandse volk het Sowjet-stelsel op te dringen.

Dit is een schandelijke leugen.

Inderdaad hangt sinds enkele jaren de dreiging van een derde wereldoorlog als een zwaard van Damocles boven ons hoofd.

Niet echter de socialistische Sowjet-Unie, niet de volksdemocratische landen, niet de communisten in enig ander land veroorzaken deze dreiging, maar de Amerikaanse imperialisten en hun satellieten.

De wereldoorlogen en koloniale oorlogen van deze eeuw zijn eigen aan het tot een wereldstelsel uitgedijde kapitalistisch systeem in zijn hoogste en laatste stadium, het imperialisme.

Dit imperialisme, waarvan het centrum zich thans in Amerika bevindt, heeft een onbeperkte uitbreiding van zijn invloedssferen, grondstoffengebieden, koloniën en afzetmarkten nodig, zoals een roofvis het wijde water. Heeft ook het Nederlandse imperialisme dit niet bewezen door de koloniale oorlogen in Indonesië?

Wie heeft de eerste wereldoorlog van 1914—'18 ontketend? Niet de Sowjet-Unie, die toen immers nog niet eens bestond; maar de imperialistische staten, die elkaar de wereldmacht betwistten.

Wie heeft de tweede wereldoorlog, die van 1940—1945, ontketend ?

Niet de Sowjet-Unie, maar de imperialistische staten, Duitsland, Italië en Japan, zijdelings gesteund door andere imperialistische kringen, in Amerika en ook in ons land. Wie ontketende de thans woedende oorlogen tegen de vrijheidslievende volkeren van de vroegere Japanse kolonie Korea, de Franse kolonie Viet-Nam, de Britse koloniën Malakka en Egypte, en tegen andere volkeren? Niet de Sowjet-Unie, maar de Amerikaanse, Britse, Franse en andere imperialisten.

Toen tijdens de Tweede Wereldoorlog, ten koste van onzegbaar lijden en van tientallen miljoenen mensenlevens het Duitse fascisme en zijn „AS" verslagen werden, waarbij de Sowjet-Unie het leeuwenaandeel tot de overwinning bijdroeg, werden overeenkomsten tussen de Sowjet-Unie, de Verenigde Staten en Groot-Brittannië afgesloten, die de vrede in de wereld moesten verzekeren, een democratische ontwikkeling van de fascistische landen moesten waarborgen en de samenwerking tussen de bondgenoten bevestigen. Dat waren de verdragen van YALTA, TEHERAN en POTSDAM. Ook strekte daartoe de oprichting van de Organisatie der Verenigde Naties.

Amerika dacht er echter niet aan deze verdragen te eerbiedigen. Reeds tijdens de tweede wereldoorlog stelde het de plannen op voor de derde. Het rekende erop, dat aan het einde van de oorlog de Sowjet-Unie voldoende verzwakt zou zijn om gedwongen te kunnen worden het socialisme prijs te geven en de wereldheerschappij van het Amerikaanse grootkapitaal te aanvaarden.

Overal waar de troepen van Amerika en zijn onderhorige bondgenoten voet aan wal zetten, poogden zij het nationale verzet uit te schakelen en brachten zij de reactie aan het bewind. In West-Duitsland, Japan en Italië streefden zij naar herstel der fascistische krachten en zij verbonden zich met Franco-Spanje, Turkije en Tito-Joegoslavië.

Door middel van het Marshall-plan maakten de Amerikaanse imperialisten de door de oorlog verzwakte Europese kapitalistische staten tot hun vazallen. Door middel van het Noord-Atlantische Pact werden deze met het militaire stelsel van Amerika gelijk geschakeld.

Amerika heeft over de gehele wereld oorlogsbases opgericht.

Amerikaanse troepen bezetten in Europa niet alleen West-Duitsland en Oostenrijk, doch ook in toenemend aantal, Groot-Brittannië, Frankrijk, Italië en andere gebieden. Door middel van het zogenaamde Europese leger, in feite een Amerikaans vreemdelingenlegioen, dat in hoofdzaak uit de West-Duitse Wehrmacht wordt samengesteld, wordt het gehele kapitalistische deel van Europa tot Amerikaans bezet gebied.

Zo werd door de Amerikaanse imperialisten de wereld in twee kampen verdeeld. Het Amerikaanse kamp stuurt op een derde wereldoorlog aan, met het doel de Sowjet-Unie en andere landen, die zich van het imperialistische juk bevrijd hebben, met wapengeweld te onderwerpen en hun het kapitalistische stelsel op te dringen.

De leiding van de P.v.d.A. treedt openlijk op als werktuig van deze Amerikaanse agressie-politiek. In het door haar opgestelde plan „De weg naar vrijheid" verklaart zij zich voor het openbreken van nieuwe gebieden voor het Amerikaanse kapitaal, in de vorm van „hulpverlening aan onontwikkelde gebieden", welke „zich bij een beëindiging van de huidige bedreiging van het Westen door de Sowjet-Unie in gelijke mate zou dienen uit te strekken tot Rusland en de thans onderhorige staten in Oost- en Zuid-Oost-Europa." (Blz. 383).

In tegenstelling tot deze Amerikaanse agressieve oorlogspolitiek, voert het kamp, waarin de Sowjet-Unie vooraan staat, een principiële en consequente vredespolitiek. Zoals de oorlog in de aard van het imperialisme ligt, zo ligt de vrede in de aard van het socialisme.

Het socialistische stelsel heeft geen koloniën of beleggingsgebieden nodig, omdat het het kapitalistische winstbejag heeft afgeschaft. De socialistische productie richt zich uitsluitend op de behoeften van de eigen bevolking en op vreedzame ruil met andere landen. Op de grondslag van gelijkberechtiging en wederzijds voordeel.

De militaire macht dient er uitsluitend de verdediging van de veiligheid en het zelfbeschikkingsrecht van het eigen volk tegen eventuele imperialistische aanvallers.

De communisten beschouwen het socialisme niet als exportartikel en zijn ervan overtuigd, dat het niet gewenst en

niet mogelijk is enig volk met geweld het socialisme op te dringen.

De overgang van het kapitalistische naar het socialistische stelsel is een binnenlandse aangelegenheid voor elk land en het succes van de strijd voor het socialisme wordt beslist door de binnenlandse machtsverhoudingen,

De communisten zijn van mening en de geschiedenis heeft het bewezen — dat de overwinning van het socialisme in alle landen tegelijk niet mogelijk is maar dat daarentegen het socialisme in één land of in enkele landen afzonderlijk, zegevieren kan, terwijl in de overige landen der wereld het kapitalisme voortbestaat.

De communisten achten een vreedzaam naast elkaar bestaan van deze landen met verschillende politieke en sociaaleconomische stelsels mogelijk en wenselijk. De internationale politiek van de socialistische staten, vooral van de Sowjet-Unie, berust op het reeds tijdens de Eerste Wereldoorlog door Lenin geformuleerde beginsel van het zelfbeschikkingsrecht der naties, grote zowel als kleine. Op deze grondslagen heeft de Sowjet-Unie sinds haar ontstaan steeds een vredespolitiek gevoerd. Zij heeft nooit enig land aangevallen (de oorlog met Finland in 1939 was een gerechtvaardigde verdedigingsmaatregel tegen de gewapende provocaties van deze vooruitgeschoven pion van Hitler-Duitsland tegen Leningrad).

Zij treedt consequent op voor overleg, samenwerking en vreedzame handelsbetrekkingen met alle landen op de grondslag van niet-inmenging in elkaars binnenlandse aangelegenheden.

Zij treedt op voor geleidelijke ontwapening, verbod van de atoombom, een Vredes-Pact tussen de Vijf Grote Mogendheden ter garantie van een duurzame vrede.

De Sowjet-Unie wijdt al haar krachten aan de opbouw van vredeswerken die de welvaart van het volk dienen en de overgang naar het communisme voorbereiden. Door haar optreden heeft de Sowjet-Unie zich aan het hoofd van alle vredelievende staten en alle vredelievende mensen in de wereld geplaatst. De Nederlandse communisten nemen met inzet van al hun krachten aan de strijd voor de vrede deel, in onverbreekelijke solidariteit met de Sowjet-Unie.

Een oorlog zou voor Nederland een vreselijke ramp betekenen, die gepaard zou gaan met enorme verwoestingen en een zee van bloed.

Daarom wensen de communisten, mét de overgrote meerderheid van het Nederlandse volk, de vrede, want zij hebben geen andere belangen dan het volk. Een oorlog zou de opbouw van het socialisme in ons land weliswaar niet kunnen verhinderen, maar toch belangrijk bemoeilijken en vertragen.

De communisten hebben geen oorlog en geen bezetting door Sovjet-troepen nodig om hun doeleinden te verwezenlijken, doch alleen de vrede. Zij zijn ervan overtuigd, dat de vrede behouden en versterkt kan worden als gevolg van de actie der volksmassa's, wanneer, naar het woord van Stalin, de „volkeren de zaak van de vrede in hun eigen handen nemen en haar tot het einde toe doorzetten." Die volksmassa's bezitten thans in de Wereldvredebeweging een internationale, georganiseerde macht van honderden miljoenen, die in staat is het uitbreken van een nieuwe wereldoorlog te voorkomen.

De communisten vertrouwen op de steeds groeiende krachten van de Sovjet-Unie, China en de volksdemocratische staten, als vrucht van hun vreedzame opbouw, welke hen een steeds groter rol in het wereldgebeuren doet spelen.

Zij houden er rekening mee, dat het kamp van de oorlogszuchtige mogendheden onder leiding van Amerika geen eenheid vormt, doch door diepe tegenstellingen wordt verdeeld. Deze tegenstellingen, die het imperialistische stelsel eigen zijn, zullen zich wetmatig verscherpen. Van de werking van al deze krachten verwachten de communisten de overwinning van de vrede. Mochten echter de Amerikaanse oorlogsdrijvers in hun verblindheid overgaan tot een aanval op de Sovjet-Unie of de met haar verbonden landen, dan is hun nederlaag onvermijdelijk en zullen de laatste bolwerken van het imperialisme in zulk een oorlog ten onder gaan.

De communisten en de nationale zelfstandigheid

Nationale zelfstandigheid is de voorwaarde voor de ontplooiing van een volk. Socialisme betekent niet alleen: opheffing van de uitbuiting van de ene mens door de andere, maar ook: opheffing van de uitbuiting en onderwerping van de ene natie door de andere.

In de zeventiende eeuw was Nederland een onafhankelijk land en daaraan dankte het zijn grote bloei en zijn plaats als één van de meest vooruitstrevende landen in de wereld. Sindsdien heeft ons volk herhaaldelijk vreemde overheersing gekend. Levendig staat ons nog de bezetting door het fascistische Duitsland voor de geest, met zijn barbaarsheid, slavernij en terreur.

Het verzet, waarbij de C.P.N. aan de spits marcheerde, bracht een opleving van het nationale zelfbewustzijn en na de nederlaag van Hitler was de meerderheid van ons volk bezield met de vastberaden geest om een vrij en nieuw Nederland op te bouwen. De overeenkomsten tussen onze grote bondgenoten gaven voedsel aan die hoop. Hierin werd bepaald, dat in de landen die door Duitsland bezet waren geweest, regeringen zouden worden gevormd uit alle groeperingen, die aan de strijd tegen het fascisme hadden deelgenomen.

Maar in plaats daarvan brachten de Anglo-Amerikaanse mogendheden, tot uitvoering van hun reactionaire plannen en met het oog op een derde wereldoorlog, een bewind in het zadel, waaruit de communisten en andere progressieve verzetskrachten geweerd werden en dat de collaborateurs, de grote trusts en hun politieke handlangers de macht in handen gaf.

Dit bewind, verpersoonlijkt door Romme en Vorrink, begon onmiddellijk de geest van het verzet te doven, de grote collaborateurs in ere te herstellen en de landverraders voor zover dit gezien de openbare mening mogelijk was, aan de loop der gerechtigheid te onttrekken.

Dit bewind kon en kan zich slechts handhaven dank zij de Amerikaanse bezettingsmacht.

Het Marshall-plan, en het Noord-Atlantische Pact

verschaffen Amerika dictatoriale bevoegdheden over het Politieke en economische leven, over de buitenlandse handel en politiek van ons land en over zijn krijgsmacht.

Amerika gebruikte die macht om de Nederlandse uitvoer en wereldhandel te kortwieken, de handel met Oost-Europa en China tot een minimum terug te brengen, de Nederlandse handel met Indonesië te verdringen en de voornaamste machtsposities in Indonesië in Amerikaanse handen te brengen.

De Amerikaanse overheersing veroorzaakte een steeds verdergaande waardevermindering van de gulden (inflatie), remde de industrialisering en de woningbouw en verschafte het Amerikaanse kapitaal de gelegenheid zich meester te maken van de Nederlandse sleutelbedrijven. De levensstandaard van de arbeiders heeft, onder de Amerikaanse heerschappij, nooit meer het peil van vóór de oorlog bereikt en daalt voortdurend. Middenstanders en landbouwers worden aan ruïnering prijsgegeven. In de buitenlandse politiek wordt slaafs het oorlogspad gevolgd, dat door Washington gewezen wordt. Leger, luchtmacht en vloot kwamen onder Amerikaans bevel en werden met de Amerikaanse en Duitse weermacht gelijkgeschakeld.

Ons land werd een bewapening opgelegd, die verre boven zijn draagkracht gaat en het werkende volk onder een nog nooit gekende belastingdruk gebukt doet gaan.

Door middel van hun corruptie-methoden verschaffen de Amerikaanse overheersers zich de beschikking over de grote persorganen, de film en de radio. Vooral de leiders van de P.v.d.A. en het N.V.V. worden, als voornaamste stoottroep voor de doorvoering van de Amerikaanse oorlogs- en ellendepolitiek, ondersteund door een vanuit Amerika geleide, anti-communistische hetze, waardoor in het bijzonder de verdeeldheid van de arbeidersklasse wordt in stand gehouden en de bodem voor het fascisme wordt voorbereid.

Zo is dus Nederland, dat zo trots is op zijn vrijheidslievend verleden, tot een vazalstaat van Amerika geworden, tot een wingewest, waaruit de welvaart naar overzee wordt weggedraineerd en welks zonen het lot van kanonnenvlees is toebedeeld in dienst van vreemde en vijandige belangen.

Het is het voortduren van deze vreemde overheersing, dat het reactionnere bewind in ons land bestendigt en naar de fascistische dictatuur drijft om de drang naar vrede en vrijheid in het volk te smoren en het rijp te maken voor de oorlog.

De leiders Van de P.v.d.A. dragen niet alleen de voornaamste verantwoordelijkheid voor deze toestand, maar zij propageren bovendien een steeds verder prijsgeven van de nationale souvereiniteit ten gunste van „supra-nationale" instellingen, zoals in de kolen- en staaltrusts (Schumanplan) en het Europese leger zijn voorzien.

Dit staat gelijk met hoogverraad tegen land en volk. Het verlies van de nationale souvereiniteit betekent blijvende ellende, werkloosheid, fascisme en oorlog.

Vrede, verbetering en vooruitgang kunnen voor ons werkende volk slechts bereikt worden langs de weg van de nationale bevrijding.

De nationale vrijheidsstrijd, voor het afschudden van het Amerikaanse juk, valt samen met de strijd tegen de reactie, voor democratie en socialisme. In het vuur van die strijd zal zich de wedergeboorte van de Nederlandse natie vol trekken en zal ons volk zijn grote natuurlijke gaven, zijn genie en zijn scheppingskracht ten volle kunnen ontplooiën. Daarom stelt de C.P.N. zich de vrede en de nationale zelfstandigheid als naastbijliggend doel.

Om dit doel te verwezenlijken, streeft de C.P.N. naar de gemeenschappelijke actie van alle vredelievende en nationale krachten, zonder onderscheid van politieke overtuiging, geloof of sociale positie.

Zij streeft naar de vereniging van al deze krachten in een nationaal eenheidsfront, waarbij zij slechts één vijand kent, de Amerikaanse overheersers en hun collaborateurs.

De C.P.N. is van mening, dat alle voorwaarden aanwezig zijn voor de bevrijding van Nederland van het Amerikaanse juk in de nabije toekomst.

Het door Amerika geschapen oorlogsgevaar, de crisis, werkloosheid en verlaging van het levenspeil van de Amerikaanse oorlogspolitiek, alsmede de toenemende

politieke ontrenchting, drijven de volksmassa" nationaal verzet. In zijn streven naar zelfstandigheid staat ons volk niet alleen. Het kan rekenen op de solidariteit van de volkeren van de Sowjet-Unie en het gehele wereldkamp van de vrede, die paal en perk stellen aan de Amerikaanse agressiepolitiek en deze de ene nederlaag na de andere toebrengen. Van groot gewicht voor de toekomst van Nederland is de ontwikkeling in onze grootste buurstaat, Duitsland. Deze gaat zonder twijfel in de richting van een verenigd, democratisch, vredelievend en zelfstandig Duitsland. Zij zal gepaard gaan met de aftocht van de Amerikaanse en andere vreemde bezettingstroepen uit West-Duitsland en, als volg hiervan, ook uit het gehele Europese vasteland, verenigd, democratisch en vredelievend Duitsland zal, naast de vredelievende Sowjet-Unie, naar het woord van Stalin, „de mogelijkheid van nieuwe oorlogen in Europa uitsluiten, een einde maken aan het bloedvergieten in Europa en het in slavernij brengen van de Europese landen door de wereld-imperialisten tot een onmogelijkheid maken."

Dit zijn de internationale voorwaarden, die de verwezenlijking van de nationale zelfstandigheid van Nederland begunstigen.

De communisten en Indonesië

De nederlaag van het fascisme in de Tweede Wereldoorlog en het nationale verzet van het Indonesische volk tegen de Japanse bezetting, voerde in Indonesië het ontwaken van de sinds eeuwen door het Nederlandse imperialisme geknechte miljoenenmassa tot een nieuw hoogtepunt, en gaf aanschijn aan de Indonesische revolutionaire beweging voor nationale vrijheid en een democratische republiek, De Nederlandse na-oorlogse regeringen poogden, in opdracht en met steun van Amerika, door militaire acties de revolutionaire beweging in bloed te verstikken, Terzelfdertijd voerden zij een grootscheepse schijnbeweging uit om het Indonesische volk te verdelen, namelijk de zgn. soevereiniteitsoverdracht aan het bewind van Sukarno c.s. Onder de naam „Indonesische Republiek" heerst thans in

Indonesië een nog erger terreurbewind dan vóór de oorlog dat de werkers in ongekende armoede en slavernij dompelt. Het koloniale kapitaal heeft de werkelijke macht in handen, waarbij de Nederlandse koloniale kapitalisten de voornaamste machtsposities aan de Amerikaanse kapitalisten hebben moeten afstaan. De Nederlandse Marine, evenals het zogenaamde Republikeinse leger, die beide onder Amerikaanse leiding staan, oefenen de militaire macht uit. De leiders van de Partij van de Arbeid, die zich op hun „democratische beginselen" beroemen, waren de aanvoerders in de koloniale oorlog in Indonesië en helpen de Nederlands-Amerikaanse koloniale terreur aldaar handhaven.

De communisten zijn van mening, dat, naar het woord van Marx en Engels „geen volk vrij kan zijn, dat andere volkeren onderdrukt". Er is geen democratie denkbaar, die gepaard gaat met onderdrukking en koloniale uitbuiting van het Indonesische volk, in welke vorm ook. De eerbied voor de menselijke persoon wordt tot huichelarij, wanneer zij niet gelijkelijk voor alle mensen geldt, zonder op hun huidskleur, ras of afkomst te letten.

De communisten komen daarom op voor de volledige zelfstandigheid van Indonesië en verbinden hun eigen strijd met die van de revolutionaire nationale en democratische volksbeweging in Indonesië.

Beide richten zich tegen de zelfde vijand: het Amerikaanse en Nederlandse imperialisme.

De eenheid van de Nederlandse beweging voor vrede en nationale zelfstandigheid met de Indonesische vormt een buitengewone versterking voor de positie van het Nederlandse volk tegenover de Amerikaanse overheersing. Zij vormt, naast de reeds genoemde, een der belangrijkste krachtbronnen voor de bevrijding van Nederland.

Terzelfdertijd scheidt de solidariteit, die in deze strijd gesmeed wordt tussen Nederland en Indonesië, gunstige voorwaarden voor de oplossing der economische problemen van de socialistische opbouw in ons land dat, op de basis van vrijwillige samenwerking genieten zal van de rijke hulpbronnen aan grondstoffen en tropische producten, die een vrij Indonesië bieden kan.

De communisten en de vrijheid

Van de zijde van hun tegenstanders wordt de communisten vaak toegevoegd, dat weliswaar hun economische en sociale doelstellingen tot welvaart voor het volk leiden, en boven het kapitalistische stelsel te verkiezen zijn, doch dat zij aan deze materiële waarden de geestelijke waarden zouden opofferen, n.l. de vrijheid van de persoon en de vrijheid van denken.

Deze beschuldiging kan de toets ener onbevooroordeelde critiek niet doorstaan en is in de mond van verdedigers van het huidige bewind in ons land niets dan huichelarij.

Wat is vrijheid?

In het planboek van het bestuur der P.v.d.A.: „De weg naar vrijheid", wordt zij als volgt omschreven:

„Een vrij mens is enerzijds de mens, wiens ontwikkeling als persoonlijkheid niet wordt belemmerd. Materiële nood, het ontbreken van bestaanszekerheid, onrecht, onveiligheid, kunnen een mens lichamelijk en geestelijk ondermijnen: Het positieve element van de vrijheid bestaat in het zich richten van de mens op deze zelfontplooiing en in evenwichtige mate op dienst aan de gemeenschap in opoffering en verantwoordelijkheid." (Blz. 9).

De vrijheid, die hier door de P.v.d.A. verdedigd wordt, is het glasharde egoïsme van de Amerikaanse „businessman" en van zijn politieke handlangers, die vóór alles vrij willen zijn om zichzelf te „ontplooiën", d.w.z. hun ongebreideld eigenbelang te dienen. Et is daarbij geen enkele winstmaker of politieke huurling, die niet bereid is dit eigenbelang voor „dienst aan de gemeenschap" uit te geven. Werkelijke vrijheid moet voor allen gelijk zijn.

Dit betekent, dat zij niet verwezenlijkt kan worden zonder een grondige verandering van de sociale, economische en politieke grondslagen van onze huidige staat, waarin „materiële nood en onrecht" het deel zijn van de overgrote meerderheid van de bevolking.

Evenzeer als sociale rechtvaardigheid zijn vrijheid en democratie onverenigbaar met de verouderde kapitalistische economie.

Werkelijke vrijheid veronderstelt voor de werkende mens nieuwe rechten, namelijk:

recht op arbeid, vrij van de bedreiging met werkloosheid; recht op volledige betaling van zijn arbeid, vrij van kapitalistische uitbuiting; recht op cultuur, welke eerst door bestaanszekerheid en voorspoed bij vrede voor allen, gedijen kan.

In de huidige tijd is de vrijheid alleen mogelijk door het socialisme, dat berust op de opheffing van de uitbuiting van de ene mens door de andere; door het brengen van de voornaamste productiemiddelen aan de gemeenschap; door het ontnemen van de vrijheid aan hen, die zich ten koste van anderen wensen te „ontplooien" en door het vormen van een klasseloze gemeenschap van werkers, die uitsluitend van hun eigen arbeid leven in solidariteit met elkaar, naar de richtlijn:

één voor allen, allen voor één.

Geestelijke vrijheid, vrijheid van geweten en van denken, vormen mede het rijke erfdeel van de Nederlandse beschaving, die in de vrijheidsoorlog tegen vorstelijke en kerkelijke tyrannie geboren is. Erasmus, Spinoza, Hugo de Groot en vele andere Nederlanders hebben in het verleden hiervoor gestreden. De ideeën van de Franse revolutie hebben later de beste geesten van ons land bevrucht.

Doch in de huidige tijd is van onze oude beschaving nog slechts een schim overgebleven.

De geestelijke en persoonlijke vrijheid wordt vernietigd door de behoudzucht van de bezittende klasse, die geheel ontaard is en geen andere middelen meer bezit om zich te handhaven, dan oorlog en fascisme. Onder het bewind van de Amerikaanse overheersers wordt niet alleen het zelfbeschikkingsrecht van onze natie, maar ook ons geestelijk erfdeel vertrappt door uitzonderingswetten, heksenjacht en andere euvelen, die ons naar middeleeuwse toestanden terugvoeren.

De verdediging van de beschaving en van de menselijke rechten ligt thans in handen van de communisten en van allen, die met hen medestrijden voor een socialistische maatschappij. De bewuste arbeiders, de progressieve

intellectuelen kunstenaars, beschermen en behoeden dit erfdeel. Tevens echter scheppen zij nieuwe geestelijke waarden en een nieuwe opvatting van de menselijke persoonlijkheid, die gerijpt is met de vorming en ontwikkeling van de arbeidersklasse en door haar strijd.

Deze nieuwe opvatting kwam tot uiting in de wedergeboorte van de vaderlandsliefde in het verzet tegen de Duitse bezetting, in de solidariteit en onzelfzuchtigheid der strijdende arbeiders, in de moed van intellectuelen en kunstenaars die de banbliksems van de burgerlijke maatschappij trotseren en in de huidige strijd voor vrede en nationale zelfstandigheid.

De overwinning van het socialisme gaat, zoals in de Sovjet-Unie aanschouwelijk wordt aangetoond, gepaard met de geboorte van een nieuwe mens, de socialistische mens, die in de eerste plaats het welzijn van de gemeenschap ziet als voorwaarde voor zijn persoonlijk welzijn.

De communisten en de democratie

De tegenstanders van het communisme beweren, dat de communisten de democratie willen afschaffen en een persoonlijke dictatuur of partijdictatuur zouden willen instellen.

Ook dit is een moedwillige verdraaiing van de waarheid. Men verstaat hierbij onder democratie uitsluitend het formeel recht van de burgers om bij verkiezingen hun stem uit te brengen op verschillende partijen.

Ook voor de oorlog was deze democratie slechts schijn. Want de betekenis van het algemeen kiesrecht werd grotendeels teniet gedaan door het feit, dat de bezitters door hun geld en maatschappelijke macht steeds in staat zijn geweest grote massa's van de bevolking verkeerd voor te lichten en te beïnvloeden. Bovendien bezit het parlement slechts wetgevende macht. De uitvoerende macht berust bij een korps van hooggeplaatste ambtenaren, dat zich aan elke volksinvloed onttrekt en in hoofdzaak uit de bezitten de klasse wordt samengesteld.

Onder de verhoudingen van de Amerikaanse overheersing worden de parlementaire organen meer en meer uitgehold. De kern-vraagstukken van regeringspolitiek en wetgeving

worden door Amerika dwingend voorgeschreven. Beslissende wetgevende bevoegdheden zijn in handen van buitenlandse, zgn. supranationale organen, gelegd. Het voornaamste kenmerk van de parlementaire democratie, n.l. het in het openbaar behandelen van de openbare zaak, bestaat niet meer.

Het regeringsprogram wordt bij geheime overeenkomst tussen de regeringspartijen vastgesteld. In de openbare zittingen van het parlement spreken de partijen van de „gevestigde orde" slechts voor de galerij, terwijl zij in het geheim reeds hun compromissen over de aanhangig gemaakte wetten gesloten hebben. De strijd der partijen en meningen is teruggebracht tot de strijd tussen de kamerleden die de instructies van Amerika aanvaardden enerzijds en de Communistische afgevaardigden van de arbeidersklasse en de progressieve werkers anderzijds. Tegenover deze afgevaardigden wordt toenemende ontrechting toegepast, met het doel hen geheel van hun parlementaire rechten vervallen te verklaren.

Zo werd het huidige Nederlandse parlement tot een leeg hulsel gemaakt, waarachter zich niet alleen de dictatuur van het Nederlandse grootkapitaal, doch bovenal de dictatuur van het Amerikaanse grootkapitaal verbergt.

Onder de huidige verhoudingen bestaat er in Nederland geen democratie, zelfs niet in de zin van parlementaire democratie. Democratie bestaat alléén daar waar het werkende volk, in de eerste plaats de arbeidersklasse, het bestuur van de maatschappij en van de staat in handen heeft. In de huidige tijd staan wij in Nederland voor de keuze tussen deze democratie voor het volk en een verder afzakken naar een meer of minder verkapt fascisme.

Voor de verwezenlijking van de democratie voor het volk is het noodzakelijk, dat de arbeidersklasse en haar organisaties de leidende en organiserende rol in de maatschappij vervullen. Dit is wat de grote leermeesters van het socialisme, Marx, Engels, Lenin en Stalin de „dictatuur van het proletariaat" hebben genoemd.

Dit betekent, dat slechts de arbeidersklasse, als de meest vooruitstrevende, hechtst georganiseerde klasse, die de

sleutelposities in de productie inneemt, in staat is het gehele volk voor te gaan en te leiden naar vrijheid, democratie en welvaart, door het ontnemen van alle macht aan de grote binnen- en buitenlandse kapitalisten, welke deze vrijheid tot dusver hebben onderdrukt.

Daarbij is in de huidige staat de verdediging van alle democratische rechten, hoe beperkt ook, van wezenlijk belang. Deze rechten, in harde strijd door de arbeiders en het volk bevochten, zijn onmisbaar voor de verdediging van hun dagelijkse belangen en de ontwikkeling van hun politieke en andere organisaties, welke de democratie voor het volk in volle omvang zullen verwezenlijken.

De communisten en de middenklassen

De communisten kennen de arbeidersklasse de leidende en organiserende rol toe in de toekomstige ontwikkeling van de maatschappij. Maar de arbeidersklasse kan deze rol niet alléén vervullen, zij heeft daarbij samenwerking nodig met de andere, door het grootkapitaal onderdrukte klassen van producenten, de werkende boeren en de middenstanders.

Zij heeft ook de samenwerking met het intellect nodig. De democratische volksmacht, die in staat zal zijn het socialisme in ons land op te bouwen, moet berusten op het bondgenootschap van arbeiders, werkende boeren, middenstanders en intellectuelen.

De opbouw van een socialistische economie vereist ook een grondige reorganisatie van de agrarische en andere productie, die tot dusver in klein bedrijf werd uitgeoefend. De leiders van de P.v.d.A. staan op het standpunt, dat de kleine producenten en handelaars moeten verdwijnen, moeten „uitsterven“, zoals zij in „De weg naar vrijheid“ verklaren.

Dat is de methode, die door de grote trusts in de kapitalistische maatschappij wordt toegepast.

De communisten daarentegen achten het de plicht van de arbeidersklasse, ook in de kapitalistische maatschappij, de kleine boer en middenstander in de strijd voor zijn rechtmatig bestaan te steunen.

Zij wensen dat deze groepen een verzekerd bestaan

tegemeet gaan, door het verenigen van het kleinbedrijf tot grote coöperatieve bedrijven. Dit zal slechts mogelijk zijn, als de voornaamste productiemiddelen genationaliseerd zijn en aan het grootkapitaal zijn economische en politieke machtsposities door felle strijd zijn ontnomen.

Tegen de kleine boeren en middenstanders wensen de communisten echter geen strijd te voeren. Zij streven de samenwerking na tussen hen en de arbeidersklasse, die uitsluitend op vrijwilligheid kan berusten.

De communisten zijn van mening dat de intellectuelen, kunstenaars en andere culturele werkers een zeer voorname plaats in ons volk innemen en in de socialistische maatschappij een rol te vervullen hebben, waarvan de betekenis niet hoog genoeg geschat kan worden.

De Communistische Partij verheugt zich in de sympathie van de meeste grote Nederlandse kunstenaars en van talrijke wetenschappelijke werkers en is er trots op een aantal van hen in haar rijen te tellen. Ze streeft onvermoeid naar vriendschap en samenwerking met alle intellectuelen, en naar versterking van hun banden met het werkende volk, die aan hun arbeid zin en inspiratie, en tegelijkertijd de haar toekomstige waardering zal geven.

De communisten en de Sowjet-Unie

Het meest van al worden de communisten ervan beticht „agenten van Moskou" te zijn en wordt de C.P.N. voor een „verlengstuk van het Kremlin" uitgekreten.

Deze betichting is bijzonder laaghartig wanneer ze komt uit de mond van de leiders van de P.v.d.A. en dergelijke figuren, die zonder de politieke en andere steun van de Amerikaanse overheersers geen rol van betekenis in het openbare leven zouden kunnen spelen.

Het behoeft niet herhaald te worden, dat de C.P.N. haar politiek zelf bepaalt, in haar eigen democratische organisatie, zonder enige inmenging van buitenaf.

Bij het bepalen van die politiek gaat zij echter uit van de studie der ervaringen en van de successen van de Sowje-Unie en de Communistische Partij van de Sowjet-Unie. Waarom is dit zo?

Omdat alle vraagstukken, die de arbeidersbeweging sinds

een eeuw bezig houden in haar streven naar het socialisme, in de Sovjet-Unie met succes zijn opgelost.

Omdat de Sowjet-Unie de wereld voor het eerst het voorbeeld toont van een land, dat door arbeiders en boeren bestuurd wordt en beter bestuurd wordt dan door kapitalisten.

Omdat de Sowjet-Unie het bewijs levert, dat de socialistische productiewijze superieur is aan de kapitalistische productiewijze en dat de socialistische arbeid de voortbrenging verzekert van alles wat voor een leven in welvaart nodig is en die aan het gehele volk ten goede komt en niet aan een minderheid van winstmakers.

Omdat de Sowjet-Unie het bewijs levert, dat de arbeidersklasse, in samenwerking met de boeren en andere werkers, niet alleen de macht kan uitoefenen, doch haar tegenover elke vijand ook kan verdedigen, zoals door de overwinning op Hitler bewezen is.

De communisten zien dus in de Sowjet-Unie de baanbreekster, en tegelijkertijd de waarborg voor het succes van hun eigen streven.

In de huidige wereld heeft datgene wat in één land gebeurt, invloed op de toestand in alle landen. De Sowjet-Unie is het eerste land, dat zich bevrijd heeft uit het wereldstelsel van het imperialisme en dat een eigen socialistische macht heeft opgebouwd. Hoe sterker het socialistische stelsel in de Sowjet-Unie wordt, des te zwakker wordt het kapitalistische stelsel in de overige landen.

In de strijd voor de wereldvrede is het bestaan en het optreden van de Sowjet-Unie van doorslaggevende betekenis.

Daarom is de verdediging, bescherming en ondersteuning van de Sowjet-Unie de eigen zaak van de Nederlandse arbeidersklasse en van alle vooruitstrevende Nederlanders. De verdedigers van de „gevestigde orde" achten het vanzelfsprekend, dat zij zich oriënteren op Amerika als laatste burcht van het kapitalisme. De communisten achten het vanzelfsprekend, dat zij en alle progressief denkende mensen zich op de Sowjet-Unie oriënteren als hun aanvoerster en hun lichtbaken naar een nieuwe maatschappij.

Tegen de misdadige plannen van de ten ondergang gedoemde kapitalistische heersers, Voor vrede, voor vooruitgang en sociale rechtvaardigheid is geen doeltreffende strijd denkbaar, die niet berust op de hechtst mogelijke solidariteit met de Sowjet-Unie en met Stalin, de grootste maatschappijhervormer, geleerde en staatsman, die ooit aan het hoofd der opwaarts strevende mensheid heeft gestaan.

De oriëntering op de Sowjet-Unie betekent echter niet, dat de staatsvorm van de Sowjet-Unie, het Sowjet-stelsel, noodzakelijkerwijze in alle landen nagevolgd behoeft te worden en dat het socialisme in alle landen op dezelfde wijze moet of kan worden ingevoerd.

Integendeel. Elk volk zal, in elk land, langs zijn eigen weg tot het socialisme komen, onder de voorwaarden van zijn eigen, nationale, politieke, economische en culturele ontwikkeling. De beslissende factor in die ontwikkeling naar het socialisme is de leidende rol van de arbeidersklasse, d.w.z. de dictatuur van het proletariaat.

De ervaring in de landen, die na de Tweede Wereldoorlog de weg van het socialisme opgingen, heeft getoond, dat de arbeidersklasse haar historische rol ook kan vervullen in een democratische volksstaat, waarin het parlement en andere bestaande staatsinstellingen vernieuwd, d.w.z. met een werkelijke democratische inhoud gevuld en volgens de wensen van het volk omgevormd worden.

Reeds het bestaan van de Sowjet-Unie als een der twee grootste machten in de wereld, van de reusachtige volksrepubliek China en van de volksdemocratische landen in Europa, vergemakkelijkt de weg van de volkeren, die in de toekomst het socialisme in hun land zullen opbouwen. Onder de invloed van deze nieuwe verhoudingen zal het socialisme in ons land tot stand kunnen komen langs de weg van een democratische volksstaat.

De weg naar een democratische volksstaat: het nationale eenheidsfront

De communisten stellen zich het handhaven en versterken van de vrede en de nationale bevrijding van Nederland als naastbijliggend doel.

Om dit doel te verwezenlijken zien zij de vorming van een nationaal eenheidsfront als hun eerste taak.

Dit nationale eenheidsfront bestaat in zijn eerste ontwikkelingsstadium uit de massa-actie in de meest verschillende vormen tegen de Amerikaanse overheersing en agressie. De communisten streven er naar alle Nederlanders in die actie te verenigen en samenwerking tot stand te brengen met alle politieke partijen, vakverenigingen en andere groeperingen en personen, voor een vrij Nederland.

De communisten verdedigen terzelfdertijd de economische en politieke levensbelangen van de arbeiders en andere werkers. Zij spannen al hun krachten in om de eenheid van de arbeidersklasse en van de vakbeweging tot stand te helpen brengen.

Wanneer het nationale eenheidsfront de ondersteuning en sympathie van de grote meerderheid van de bevolking gewonnen zal hebben, zal het in staat zijn een meerderheid in de Tweede Kamer te veroveren, waarop een coalitieregering kan steunen, die bereid is ons land uit de greep van Amerika te bevrijden en een vredelievende politiek te voeren.

De communisten koesteren niet de illusie, dat dit resultaat anders bereikt kan worden, dan langs de weg van de vast beraden massa-actie, waarbij de arbeidersklasse al haar gewicht in de schaal werpt, waarbij de oorlogsophitsing en de Amerikaanse propaganda krachtig ontmaskerd en doorkruist worden, waarbij het volk de volledige toepassing van zijn democratisch-parlementaire rechten afdwingt.

Langs deze weg tot uiting gebracht, zal de volkswil óók in de uitslag van democratische parlementsverkiezingen weerspiegeld worden.

Terzelfdertijd moet de georganiseerde kracht van het volk in het nationale eenheidsfront blijven bestaan en voortdurend worden versterkt.

In de strijd voor vrede en nationale zelfstandigheid vormen en ontwikkelen zich de krachten, die de democratische volksstaat tot stand zullen brengen.

Door middel van de democratische staatsmacht zal het werkende volk, onder aanvoering van de arbeidersklasse, de reactionaire grootkapitalisten de ene machtspositie na de andere ontnemen, aan de heerschappij van buitenlandse en binnenlandse trusts en financierskringen radicaal een einde maken en met de opbouw van het socialisme beginnen.

De ervaring in andere landen leert, dat deze oude dictators van het grootkapitaal zich nooit goedschiks bij een democratisch genomen besluit van het werkende volk neerleggen.

Zij zullen hun macht met alle, tot de bloedigste en wreedste middelen toe, pogen te behouden en te heroveren.

De ervaring leert, dat de reactionaire kapitalisten besluiten van het parlement slechts erkennen, zolang deze de grondslagen van hun klasse-heerschappij niet aantasten. Zodra dit gebeurt, organiseren zij fascistische staatsgrepen om de wil van het volk te onderdrukken.

Het volk, en de democratische volksstaat, moeten zich hiertegen verdedigen en elke rebellie van de verslagen uitbuiters, of pogingen daartoe vanuit het buitenland ondernomen, krachtig de kop indrukken.

De communisten verklaren dat zij zowel nu, als in de democratische volksstaat, streven naar samenwerking met andere democratische partijen en organisaties.

De beschuldiging, dat zij na de overwinning van het volk, andere partijen, die door delen van de werkende bevolking als de hunne worden beschouwd, zouden willen vernietigen, is een van de vele leugens van de reactie. De communisten streven naar de politieke eenheid van de Nederlandse arbeiders in één partij, die naar het voorbeeld van de bolsjewistische partij van de Sowjet-Unie een onoverwinnelijke macht zal vormen. Doch dit is een groeiproces, dat niet anders dan door overtuiging en door de in gemeenschappelijke strijd opgedane ervaring rijpen kan.

De grondslagen van de Democratische Volksstaat

STAATKUNDIGE OPBOUW

De C.P.N. beschouwt de Nederlandse Grondwet als de vrucht van de strijd van het Nederlandse volk door de eeuwen heen tegen buitenlandse overheersing en binnenlandse dwingelandij.

De Grondwet bevat een aantal door het volk veroverde grondrechten, met name de bescherming van persoon en goed, het recht van vereniging en vergadering, vrijheid van drukpers, vrijheid van onderwijs en godsdienst, bescherming van het briefgeheim, onschendbaarheid van de woning, alsmede het algemeen, direct en geheim kiesrecht. Onder de huidige bezitsverhoudingen gelden deze rechten slechts voor de rijke burgers in volle omvang. Voor de grote massa van het volk bestaan zij hoofdzakelijk op papier; in het bijzonder worden zij, die voor het socialisme strijden, meer en meer van hun grondrechten beroofd.

De in dienst van Amerika staande reactie schendt dagelijks de Grondwet en poogt haar door zogenaamde wijzigingen van haar wezenlijke inhoud te ontdoen. Het is noodzakelijk de Grondwet onvermoeid tegen dit fascistische drijven te beschermen.

In de Democratische Volksstaat zullen de reeds in de Grondwet geschreven grondrechten voor het werkende volk tot levende werkelijkheid worden, doordat de macht van het reactionaire grootkapitaal gebroken zal zijn en economische gelijkheid zal bestaan. Nederland zal dan de meest uitgebreide democratie verwerven, die het ooit gekend heeft.

Naast de bestaande zullen er nieuwe grondrechten in de Grondwet worden vastgelegd: het recht op productieve arbeid tegen normaal loon, het recht op bestaanszekerheid, het recht op onderwijs van laag tot hoog, op ontspanning en kunstgenot.

De Democratische Volksstaat zal zijn opgebouwd op de vriendschap en solidariteit tussen alle werkers, nationaal en internationaal. In maatschappij en staat zal volledige gelijkheid bestaan tussen alle burgers, zonder onderscheid van afkomst, zgn. ras of huidskleur. Deze gelijkheid zal bij de wet beschermd worden door het strafbaar stellen van antisemitisme, rassenhaat of chauvinisme in elke vorm, in woord of daad.

In de Democratische Volksstaat zal de vrouw in wettelijk en maatschappelijk opzicht volledig met de man gelijk staan.

In de Democratische Volksstaat zal de hoogste macht door de Staten-Generaal worden uitgeoefend, zonder enige beperkende bevoegdheid van de Kroon. De Eerste Kamer zal worden afgeschaft. De Ministers worden door de Staten Generaal benoemd. De C.P.N. beschouwt de uitoefening van het ambt van Staatshoofd door een lid van het Vorstenhuis als een vraagstuk van formele aard, zolang het Vorstenhuis de Grondwet en de besluiten van de Staten-Generaal eerbiedigt.

De leden van de Staten-Generaal moeten voor het volk verantwoording afleggen over hun beleid. Voor de Staten Generaal zullen op wettelijk vastgestelde tijden verkiezingen plaats vinden. De kieswet zal voor de kiezers ook de mogelijkheid openstellen om afgevaardigden, wier beleid door hen afgekeurd wordt, tussentijds terug te roepen en te vervangen.

Burgemeesters en Commissarissen der Provincie zullen door de Gemeenteraden en Provinciale Staten worden benoemd.

De Democratische Volksstaat zal de zelfstandigheid van Indonesië zonder voorbehoud erkennen door het opheffen van de Ronde-Tafel-Overeenkomst of soortgelijke imperialistische overheersingsstatuten en door het afschaffen van alle Nederlandse inmenging in Indonesië. Zij zal het Indoesische volk een op vrijwilligheid en gelijkwaardigheid berustend verbond van vriendschap en samenwerking op elk gebied voorstellen.

Op overeenkomstige wijze zal zij ten aanzien van de Antillen en Suriname handelen.

ECONOMISCHE ZAKEN

Onder het bewind van de Democratische Volksstaat zal Nederland de weg naar het socialisme inslaan. Voor het eerst in zijn geschiedenis zal ons volk economische gelijkheid kennen. De arbeiders zullen van slaven der productie tot meesters der productie worden. De boeren en middenstanders zullen van de uitbuiting door het banken handelskapitaal bevrijd worden. Iedereen zal in het leven gelijke kansen krijgen. Wat onder het kapitalisme slechts een sprookje of een hoge uitzondering is, n.l. dat men „van krantenjongen tot leider van de industrie" kan opklimmen, zal onder het socialisme tot werkelijkheid worden.

Onder het socialisme zal de arbeid niet langer een koopwaar zijn, die slechts dient om de kapitalist winst op te leveren.

De arbeid wordt tot een zaak van eer en roem, de vruchten van ieders inspanning komen zowel de gemeenschap als de werker zelve ten goede en niet langer aan de parasieten van het grote bezit.

De werkloosheid zal volledig en voor altijd tot het verleden behoren.

De grondslag voor de socialistische opbouw zal gelegd worden door de nationalisatie van de grote kapitaal-trusts, banken en grote handelsmaatschappijen.

In hun plan „De weg naar vrijheid" verklaren de leiders van de P.v.d.A. zich ook voor „socialisatie", doch zij verstaan daaronder het beleggen van kapitaal door de burgerlijke staat in kapitalistische ondernemingen, zoals de staalbedrijven te Velsen.

Zulke „socialisatie" is zwendel. In Groot-Brittannië en andere landen, waar de rechtse sociaaldemocratische leiders zulk soort „socialisatie" hebben toegepast, is deze een teleurstelling voor de arbeiders en een bron van grotere winsten voor de kapitalisten geworden.

De nationalisatie van de grote ondernemingen en maatschappijen voor de opbouw van het socialisme moet tot doel hebben de door de werkers in de loop der tijden voortgebrachte rijkdommen uit handen van de kleine groep

grote bezitters aan de gemeenschap te brengen. In de Democratische Volksstaat zal dit volgens besluit van de Staten-Generaal gebeuren en die enorme rijkdommen zullen aangewend worden tot het planmatig opbouwen van een socialistische productie, welke gepaard gaat met uitbreiding van de industrie en met de opbouw van een zware industrie, een socialistische landbouw en een socialistische handel.

De Democratische Volksstaat zal tot dit doel alle verdragen opzeggen, waarbij de economische politiek van ons land aan de Amerikaanse overheersing ondergeschikt is gemaakt en elke invloed van buiten- of binnenlands grootkapitaal op onze economie breken door de nationalisatie van:

alle ondernemingen, die Amerikaans of ander buitenlands bezit zijn of onder buitenlandse invloed staan; de grote trusts van de Koninklijke Olie, Unilever, Philips en A.K.U.; de Rotterdamse Bankvereniging, de Amsterdamse en Incasso-Bank, de Nederlandse Handel Maatschappij, de Twentse Bank, de Hollandse Bank Unie, de overige grote banken en de hiermee verbonden hypotheekbanken; de sleutel-industrieën, de particuliere mijnen, de grote scheepvaartmaatschappijen, de huizenmaatschappijen, de grote transportondernemingen en de K.L.M.; de handelsmonopolies, o.a. in zaden en meststoffen, de grote grossiersfirma's, de import-export-maatschappijen, die tot een staatsmonopolie voor de buitenlandse handel worden omgevormd; volledige nationalisatie van de Nederlandse Bank, de Staatsmijnen, de Artillerie-Inrichtingen Hembrug en de Nederlandse Spoorwegen.

De Democratische Volksstaat zal de bezitters van deze ondernemingen schadeloos kunnen stellen. Dit zal kunnen gelden voor kleine aandeelhouders en beleggers en in het algemeen afhankelijk zijn van de vraag of de vroegere bezitters al of niet aan de socialistische opbouw willen medewerken.

Terwijl de Democratische Volksstaat het grote bezit zal onteigenen en nationaliseren, zal zij dit met doen met de

bezittingen en bedrijven van de kleine boeren en middenstanders.

De beweringen van de tegenwoordige heersende kringen dat de communisten aan de kleine bezitters en ondernemers hun zaken en spaarpenningen zouden willen ontnemen, berusten op grove laster.

Het zijn integendeel de grote kapitalisten, de banken en de kapitalistische belastingpolitiek, die de kleine man onteigenen en tot de bedelstaf brengen.

In de Democratische Volksstaat zal het eigendom, dat de vrucht is van arbeid en spaarzin, bij de wet worden beschermd en onaantastbaar zijn.

De opheffing van de koloniale overheersing over Indonesië en de koloniën in West-Indië, zal Nederland in staat stellen door vrije overeenstemming met die volken de beschikking te krijgen over vele kostbare grondstoffen, waarvan zich thans de Amerikaanse imperialisten meester maken. De samenwerking met een vrij Indonesië schept grote afzet mogelijkheid voor de Nederlandse uitvoer en doorvoer, alsook de mogelijkheid voor Nederlanders om op eervolle wijze aan de opbouw van een welvarend Indonesië mede te werken.

Van uitzonderlijke betekenis zowel voor de voorziening van de Nederlandse productie van grondstoffen en productie middelen, als voor de uitvoer, is de vrije samenwerking met de Sowjet-Unie, een democratisch Duitsland en de volksdemocratische staten.

De Nederlandse economie zal daardoor verbonden worden met de socialistische economie die zich over een enorm deel van de wereld uitstrekt, door geen crisissen gestoord wordt en in voortdurende opgang is. Op zichzelf reeds schept deze samenwerking, berustend op gelijkwaardigheid en solidariteit, de zekerheid voor een ongestoorde, stabiele en snelle bloei van de Nederlandse socialistische economie.

De opbouw van het socialisme vereist allereerst, dat de kapitalistische anarchie in de productie wordt vervangen door een socialistische planeconomie. De gehele productie, zowel van de genationaliseerde als van de particuliere bedrijven, zal volgens een landelijk plan worden bestuurd.

Dit plan zal met de actieve medewerking van alle arbeiders, intellectuelen en andere werkers, van de vakorganisaties, landbouworganisaties en middenstandsorganisaties, en in volle openbaarheid, worden opgesteld en door de Staten Generaal tot wet verheven.

In elk bedrijf en in elke industrie, in elk dorp en land bouwgewest, zullen de werkers hun eigen plan opstellen, als onderdeel van het landelijke plan.

De genationaliseerde bedrijven zullen bestuurd worden door bedrijfsleiders, welke door de volksregering worden benoemd.

De leiding van het bedrijf zal echter een zaak zijn van allen die daarin werkzaam zijn, van de handlanger tot de hoofdingenieur.

In elk bedrijf zullen geregeld productie-besprekingen plaats vinden, waaraan alle werkers deel kunnen nemen en waar zij hun critiek en hun voorstellen vrij naar voren kunnen brengen. De partij van de arbeidersklasse en de vakverenigingen hebben tot taak ervoor te zorgen, dat in de bedrijven de critiek en zelfcritiek vrij en ongehinderd zullen plaats vinden en voortdurend worden aangemoedigd, alsmede dat de bedrijfsleiding zich deze ter harte neemt en de van onderop gedane nuttige voorstellen verwezenlijkt.

De socialistische productiewijze zal, naarmate zij een algemeen karakter gaat aannemen, tot snelle stijging van de productie, de arbeidsproductiviteit en van de welvaart leiden. Zij zal gedragen worden door het enthousiasme voor de arbeid bij de werkers, die eindelijk voor eigen zaak werken; door hun arbeidsdiscipline en hun toewijding; door toepassing van de nieuwste vindingen der techniek, waarbij de ontplooiing van het initiatief der werkers krachtig zal worden aangemoedigd en ruim zal worden beloond. De scheppende krachten van de werkers zullen, mede als gevolg van de algemene verhoging van hun culturele peil, in een mate groeien welke onder het kapitalisme ondenkbaar is.

Bij de uitvoering van het plan zal de Democratische Volks staat steunen op de organisatie van de werkers, de vakverenigingen, coöperaties, landbouw- en middenstandsorganisaties.

Hoe groter de eenheid van die organisaties, des te meer zullen zij tot het behartigen van de belangen van de werkers, en tot hun activiteit kunnen bijdragen. De C.P.N. streeft daarom naar de vereniging van alle vakorganisaties, de E.V.C., het N.V.V., de K.A.B., C.N.V. e.a. tot één democratische vakcentrale, berustend op vrijwillig lidmaatschap en op vrije verkiezing van de besturen van hoog tot laag.

In de landbouw streeft de C.P.N. naar de vereniging van de landbouworganisaties en hun democratisering in die zin, dat het stemrecht voor alle leden gelijk zal zijn, ongeacht de grootte van hun bezit. Op deze wijze zullen deze organisaties in de geest van de meerderheid hunner leden en niet langer in de geest van de rijke boeren worden bestuurd.

Ook in de middenstand streeft de C.P.N. naar de vereniging en democratisering van de middenstandsorganisaties, zodat de kleine middenstanders, die de meerderheid vormen, daarin de gang van zaken kunnen bepalen.

BUITENLANDSE ZAKEN

Na de tweede wereldoorlog is ieder spoor van zelfstandigheid uit de buitenlandse politiek der opeenvolgende regeringen verdwenen. Zij zijn toegetreden tot de Amerikaanse oorlogspacten, tot het Schuman-plan voor een West-Europees kolen- en staalkartel en andere internationale verdragen onder Amerikaanse dictatuur.

Zij hebben slaafs de bevelen van Amerika opgevolgd bij het ondermijnen van de Verenigde Naties, het uitschakelen, van de eensgezindheid der Vijf Grote Mogendheden ter garantie van de vrede en bij het veranderen van de Verenigde Naties tot een oorlogsmachine in Amerikaanse handen.

Nederland lijdt als klein land hierdoor wel de meeste schade. Een democratische volksregering zal aan deze toestand onmiddellijk een einde maken. Zij zal het NoordAtlantisch Pact en alle soortgelijke slaven-pacten opzeggen. Hiermede zal ons land uit het kamp van kapitalisme en oorlog treden en tot het kamp van vrede en socialisme gaan behoren.

De Nederlandse buitenlandse politiek zal dan in de eerste plaats gegrondvest worden op de vriendschap, de samenwerking en de wederzijdse hulp tussen ons land en de Sowjet-Unie, op basis van eerbiediging van onze nationale zelfstandigheid.

Vriendschap en samenwerking zullen ook ten grondslag liggen aan onze verhouding tot de volksdemocratische landen en tot de Volksrepubliek China, alsmede tot democratisch Duitsland.

Daarnaast zal de democratische volksregering vredelievende betrekkingen en handelsbetrekkingen onderhouden met alle andere landen op dezelfde voorwaarde van eerbiediging van onze nationale zelfstandigheid.

Nederland zal medewerken aan het herstellen van de oorspronkelijke grondslag van de Verenigde Naties, aan algemene ontwapening, verbod van atoomwapens en aan alle maatregelen, die een duurzame vrede bevorderen.

In de Democratische Volksstaat zal de buitenlandse dienst niet langer het monopolie zijn van adellijke families en vertegenwoordigers van de grote kapitaal-trusts.

Alle rangen zullen worden opengesteld voor de werkers, zonder onderscheid van afkomst, zgn. ras of bezit en hun benoeming zal uitsluitend afhangen van hun onkreukbare trouw aan het vaderland en van hun capaciteiten.

BINNENLANDSE ZAKEN EN JUSTITIE

In de Democratische Volksstaat zullen de burgers, voor het eerst in de geschiedenis van ons land, niet alleen de overheidsorganen verkiezen, doch zelf ook actief deelnemen aan het bestuur.

Het zonder bezoldiging vervullen van openbare functies bij het rijk of in een gemeente zal door hen als een eer worden beschouwd.

De Democratische Volksstaat zal in het algemeen strijden tegen overtollige ambtenarij en een eind maken aan de rechteloosheid van de burger tegenover overheidsdienaren bij de uitoefening van hun ambt, door het bevorderen van de openbare critiek op de overheid en het recht van beroep op de volksvertegenwoordiging.

In de Democratische Volksstaat zullen de gemeenteraden

provinciale staten bevoegd zijn om alle bestuursmaatregelen te nemen en uit te voeren op hun grondgebied, binnen het raam van de landelijke wetten.

De gemeenten zullen het beheer krijgen over de woningbouw en alle woningen die als gevolg van de nationalisatie van de grote banken, hypotheekbanken, huizenmaatschappijen en grootgrondbezit, aan de gemeenschap zijn gekomen.

De gemeenten zullen hierbij steunen op de coöperatieve woningbouwverenigingen, die tot de voornaamste grondslag van de volkshuisvesting zullen worden gemaakt.

De Democratische Volksstaat zal de werkers, door middel van het beschikbaar stellen van bouwgrond en credieten, in staat stellen tot het bouwen van een eigen huis, dat door hen zelf bewoond zal worden. Het particuliere eigendom van kleine huiseigenaren zal beschermd worden, doch de speculatie in huizen zal worden verboden.

Ter verzekering van de democratie voor het volk zal de Democratische Volksstaat gebouwen, openbare pleinen en straten ter beschikking stellen van de democratische organisaties der werkers voor hun meetings en demonstraties. zij zal drukkerijen en verdere benodigdheden voor de uitgifte van kranten en ander drukwerk tot hun beschikking stellen, alsmede de radio en de televisie.

De rechters bij de lagere rechtbanken zullen bij direct en algemeen kiesrecht door het volk, die bij de rechtbanken van beroep en cassatie, door de Staten-Generaal worden gekozen.

Zij zijn aan hun kiezers verantwoording schuldig en kunnen door hen van hun ambt worden ontheven.

De politie zal ophouden een onderdrukkingsapparaat te zijn, gericht tegen het werkende volk. Het bestaande apparaat zal gezuiverd worden van alle fascistische elementen en van de steunpunten van het grootkapitaal.

Het politiekorps zal een onderdeel vormen van de uitvoerende macht van de volksvertegenwoordiging, met de plicht zich daartegenover te allen tijde te verantwoorden; Het zal opnieuw worden samengesteld, en wel uit vooruitstrevende krachten en die politieambtenaren, die zich niet tegen het volk misdragen hebben.

Gerechtelijke vervolgingen kunnen slechts worden ingesteld op grond van overtuigend bewijsmateriaal en niet op grond van nog onbewezen aanklachten. Voorlopige hechtenis zal slechts bij uitzondering plaats hebben.

Het strafstelsel zal niet langer berusten op het beginsel van vergelding, maar op dat van heropvoeding door arbeid. Cellulaire gevangenisstraf zal tot een uiterst minimum worden beperkt. De overtreder zal in zijn straftijd als mens behandeld worden, hij zal recht hebben op een normaal geldende beloning voor zijn arbeid en recht op onderwijs. Bij zijn herplaatsing in de maatschappij zal hij op staatszorg aanspraak kunnen maken.

De vrijheid van godsdienst zal door de staat beschermd worden. De kerkelijke instellingen zullen hun taak kunnen vervullen bij de opbouw van een beter leven voor het volk. De communisten verklaren nadrukkelijk, dat alle beweringen, dat zij de godsdienst, haar beoefenaren of bedienaren zouden willen vervolgen, leugens zijn van hen, die zelf de godsdienst misbruiken om hun stelsel van uitbuiting van de ene mens door de andere in stand te houden.

Slechts indien kerkdienaren hun functie zouden misbruiken tot het verlenen van steun aan binnenlandse of buitenlandse samenzweerders tegen het volk en aan oorlogsstokers, moet de staat hen op dezelfde wijze behandelen, als zijn andere vijanden.

LANDBOUWZAKEN

De Amerikaanse overheersing van ons land heeft voor brede lagen van onze agrarische bevolking een funeste uitwerking. Zij veroordeelt grote aantallen landarbeiders tot werkloosheid en tot dwangarbeid in de D.U.W. De bedrijfsuitkomsten der werkende boeren en tuinders verminderen door steeds hogere belastingen en onkosten, terwijl de afzet door de verlaging van het levenspeil der bevolking en de Amerikaanse belemmering van de uitvoer slinkt. Vele werkers van het platteland zijn daardoor gedwongen te emigreren, een onzekere toekomst tegemoet.

De leiders van de P.v.d.A. helpen door hun steun aan de Amerikaanse politiek mee om de kleine landbouwers naar de afgrond te drijven. Zij doen dit bewust; „de keuterboer moet verdwijnen”

luit het harde vonnis in hun plan „De weg naar vrijheid". (Blz. 234).

Tegenover deze egoïstische politiek ten bate van het grootgrondbezit, stelt de Communistische Partij opheffing van de nood en schepping van nieuwe welvaart op het platteland door een democratische landhervorming en door de socialistische reorganisatie van de agrarische productie.

De helft van de Nederlandse landbouwbedrijven is gevestigd op grond, die van binnenlandse en buitenlandse adellijke of grootindustriële bezitters gepacht moet worden, terwijl overgrote deel van de zgn. eigen bedrijven met handen en voeten aan de hypotheekbanken is gebonden en afhankelijk is van de willekeur van kunstmest- en andere monopolies.

De Democratische Volksstaat zal aan dit onrecht een eind maken door een landhervorming, die de landbouwgrond zal brengen in de handen van hen die deze bewerken.

Hij zal alle grootgrondbezit onteigenen en samenbrengen in een Nationaal Bodemfonds. Dit bodemfonds zal zoveel mogelijk door aanwinning van nieuw land worden vergroot.

Door middel van dit bodemfonds en door de nationalisatie van de hypotheekbanken en landbouwmonopolies, zal de Nederlandse bodem in beslissende mate aan de gemeenschap komen.

De landhervorming zal op de volgende grondslag plaats vinden:

de grond van boeren en tuinders zal niet onteigend worden, voor zover zij die zelf met hun gezin bewerken. Hun bezit zal, met inbegrip van inventaris enz., door de staat gewaarborgd worden en bij overlijden, vrij van successierechten, door hun kinderen worden geërfd, om door deze zelf bewerkt te worden; de genationaliseerde bodem zal worden herverkaveld op grondslag van gezinsbedrijven, die de grond vrij van pacht en lasten in vruchtgebruik krijgen; uit het bodemfonds zal grond worden toegewezen aan boeren en tuinders, wier bedrijf te klein is om hun gezin te onderhouden. Deze grond zullen zij vrij van pacht en andere lasten in vruchtgebruik krijgen;

uit het bodemfonds zullen landarbeiders of boeren, die geen land hebben, zoveel grond in vruchtgebruik ontvangen, als zij met hun gezin kunnen bewerken, naast de nodige gebouwen en inventaris; een deel van de onteigende gronden, welke daartoe geschikt zijn, zal tot staatslandbouwbedrijven of modelbedrijven worden gemaakt. De werkers op deze bedrijven zullen dezelfde rechten hebben als de arbeiders in de genationaliseerde industrie.

De toewijzing van grond aan arme of landloze boeren en tuinders zal door in de dorpen uit de bevolking gekozen commissies geschieden; de grootte van deze toewijzingen zal Van de grondsoort afhangen.

Speculatie in landbouwgrond zal bij de wet verboden zijn. Verpachters van familiegrond of daarmee gelijk te stellen bezit, voor wie de pacht ter verzorging van hun oude dag of dergelijk levensonderhoud dient, zullen door de staat schadeloos gesteld worden.

De bloei van de Nederlandse landbouw wordt voor een groot deel geremd door de versnippering van de bedrijven. Deze bemoeilijkt de mechanisatie, welke de landbouwer van de eeuwenoude zware lichamelijke arbeid bevrijden

De toekomst behoort dan ook aan de gemeenschappelijke bebouwing van het land in grote bedrijven, aan de socialistische landbouw.

De communisten wensen echter, dat dienaangaande in geen enkel opzicht dwang op de boeren en tuinders zal worden uitgeoefend.

Zij wensen hen te overtuigen om in hun eigen belang de kleine bedrijven vrijwillig in coöperaties te verenigen.

De Nederlandse agrarische werker is reeds overtuigd van het grote nut van coöperatieve inkoop- en afzetorganisaties, veilingverenigingen e.d.

Thans zal het er om gaan op dezelfde wijze coöperatieve landbouwbedrijven te stichten. Dit zal mogelijk zijn dank zij het feit, dat in de Democratische Volksstaat de macht in handen van de arbeiders en overige werkers ligt en het grootgrondbezit aan de gemeenschap is gebracht. De Democratische Volksstaat zal de coöperatieve

landbouw- en tuinbouwbedrijven op alle mogelijke manieren ondersteunen: door hen het land in eeuwigdurend onbelast vruchtgebruik te geven; door de uitbreiding van de industrie van landbouwmachines; door het opstellen van een plan voor de landbouw, waardoor stijgende afzet tegen lonende prijzen wordt verzekerd; door het verstrekken van ruime credieten. Tot dit doel zal zij de vereniging van de Raiffeisenbank en de Katholieke Boerenleenbank tot één coöperatieve boerenleenbank bevorderen, welke van de staatsbank goedkope credieten ontvangen zal. In de landbouw zullen de modernste methoden worden ingevoerd, Het landbouwonderwijs zal op grote schaal den uitgebreid en van laag tot hoog voor de kinderen van de arme boeren en landarbeiders worden opengesteld.

De landbouwende bevolking van ons land zal niet meer behoeven te emigreren. Zij zal uit welvarende boeren en tuinders bestaan, wier bestaan verzekerd en zonder stoffelijke zorgen zal zijn.

Voor zover de landhervorming niet voldoende land voor alle kinderen van de agrarische werkers verschaffen kan, zullen deze een ruim en verzekerd bestaan in de zich uitbreidende industrie kunnen vinden.

SOCIALE ZAKEN

De Amerikaanse oorlogsvoorbereiding brengt de Nederlandse arbeiders een voortdurende verlaging van hun levenspeil door vermindering van de koopkracht van hun loon, afbraak van de sociale verzekeringen, werkloosheid, armoede voor ouden van dagen en achteruitgang van de volksgezondheid.

Dit was slechts mogelijk door de hand- en spandiensten, die de Unie-vakverenigingsleiders verrichten voor de Amerikaanse en Nederlandse kapitalisten, aan wie zij de belangen van de arbeiders verkopen. Als beloning werden zij door de reactie „erkend" en werden de Unie-bonden door de ondernemers bevoordeeld, terwijl de progressieve vakverenigingen van de E.V.C. geboycot en voor de overheidsdiensten verboden worden.

In de Democratische Volksstaat, die berust op de macht der arbeiders en andere werkers, zullen

dergelijke praktijken niet meer mogelijk zijn. De vakverenigingen zullen tot de voornaamste organen van de socialistische maatschappij behoren.

Zij zullen de arbeiders mobiliseren voor het vervullen en overtreffen van de productieplannen, waarbij de arbeiders een voortdurende stijging van hun inkomen zullen genieten, zowel door loonsverhoging als door prijsverlaging en verbetering van de sociale voorzieningen.

Het arbeidsloon zal na overleg met alle betrokken arbeiders bij collectief contract tussen de vakverenigingen en de bedrijfsleidingen worden vastgesteld en de rechtvaardige berekening van het loon zal door de vakverenigingen worden gecontroleerd. Onder het kapitalisme is de staking het scherpste wapen van de arbeiders. Ook in de Democratische Volksstaat zullen zij het recht hebben tot staken, doch uiteraard zal in de genationaliseerde bedrijven, die het eigendom van de gemeenschap en dus van de arbeiders zelf zijn, hiertoe geen aanleiding bestaan en zouden de arbeiders door een staking in eigen vlees snijden, terwijl alle wegen voor hen openstaan om geschillen op rechtvaardige wijze op te lossen.

Alle verzekeringen, sociale wetten en particuliere verzekeringen zullen worden samengevat in een algemene sociale wetgeving, waarvan de uitvoering in handen van de vakverenigingen zal berusten. De sociale verzekering zal premievrij zijn en alle werkers met hoofd en hand omvatten, ook particuliere kleine boeren en middenstanders.

Ouderen van dagen en invaliden zullen een staatspensioen ontvangen, dat hun een menswaardig bestaan waarborgt, ook wanneer zij na hun pensioengerechtigde leeftijd nog werk verrichten en daarvoor beloning ontvangen.

De zorg voor de volksgezondheid zal staatszaak zijn en in hoge mate op het voorkomen van ziekten zijn gericht.

Onder leiding van een Ministerie van Volksgezondheid zal een stelsel van geneeskundige hulp worden opgebouwd, waarbij de arts in dienst van de gemeenschap zal staan. Alle geneeskundige hulp, ziekenhuisverpleging, verblijf in sanatorium zal kosteloos zijn, terwijl medicijnen en hulp- of kunstmiddelen gratis verstrekt zullen worden. Alle werkers zullen recht hebben op betaalde vakantie en

deze kunnen doorbrengen in rusthuizen en ontspanningsoorden.

De gelijkstelling van de vrouw met de man zal ook in het bedrijfsleven gewaarborgd worden door speciale voorzieningen voor de vrouw, zoals extra-vacantie bij zwangerschap, kindercrèches, die bij het bedrijf, op de grote boerderij en in de woonwijken zullen zijn ingericht.

FINANCIËN

De financiële politiek van de gemarshalliseerde staat wordt meer en meer het middel tot uitplundering van het volk. In steeds sterker mate worden de inkomsten geput uit indirecte belastingen, die bijna uitsluitend op de werkende massa drukken. De staatsuitgaven zijn voornamelijk bestemd voor subsidiëring, in een of andere vorm, van de grote trusts en handelsondernemingen en tot instandhouding van het militaire apparaat en de politiemacht, ter bescherming van de brandkasten.

De methoden van inning der belastingen zijn onverbiddelijk voor de arbeiders (loonbelasting), voor de middenstanders en de boeren, doch soepel voor de rijken.

De Democratische Volksstaat zal een geheel nieuw belastingstelsel invoeren, waardoor zij haar middelen voornamelijk zal verkrijgen uit de winsten van de genationaliseerde bedrijven en uit directe belastingen. Daarnaast zal de staat inkomsten putten uit vrijwillige leningen. Hierdoor zullen de belastingen aanmerkelijk verlaagd worden. Beslagleggingen, executies en automatische hoge straffen wegens achterstand in betaling door kleine zelfstandigen, zullen worden afgeschaft.

Als gevolg van de gevoerde economische politiek zal de gulden op goudbasis gestabiliseerd kunnen worden. Hierdoor zal het eerlijk uit arbeid verkregen inkomen zijn vaste waarde behouden en de spaarzin worden aangemoedigd. De stabilisatie van de gulden op goudbasis zal ook de waarde van de erfenissen, die de werkers aan hun kinderen nalaten, verzekeren. De successiebelasting zal progressief zijn en sterk oplopend voor de grote bedragen.

DEFENSIE

Volgens de Grondwet heeft de Nederlandse militair tot taak de onafhankelijkheid van ons land te handhaven, zijn grondgebied te verdedigen en voor zijn belangen op te komen.

De Amerikaanse overheerser lijft echter het Nederlandse leger in bij zijn zogenaamd Europees Leger en de collaborateurs gehoorzamen hem, verkrachten een van de kernstukken van de Grondwet en leveren onze soldaten aan hem uit. Hetzelfde geschiedt met de marine, die onder Amerikaans bevel staat.

Het Europese Leger is een camouflage van de herbewapening van de Duitse Nazi-Wehrmacht, welke daarin, zowel in getal, als wat het opperbevel betreft, het overwicht zal hebben.

De Democratische Volksstaat zal een radicaal einde maken aan deze uitlevering van de Nederlandse jeugd aan vreemde krijgsdienst, die alles overtreft wat de Nazi's tijdens de bezetting hebben gepoogd.

De rol van de militaire macht zal allereerst tot zijn grondwettige doelstelling teruggebracht worden.

De Democratische Volksstaat zal in overeenstemming met alle vredeskrachten opkomen voor ontwapening, en de militaire uitgaven tot een minimum terugbrengen. Wanneer de macht van het socialisme in de wereld zo groot zal zijn, dat elke gewelddadige overval op een vredelievende staat zal zijn uitgesloten, zullen het staande leger en de vloot opgeheven worden.

In afwachting daarvan zullen zij een geheel ander karakter krijgen dan onder het kapitalisme. Onder het kapitalisme is de krijgsdienst een door het volk terecht gehate dwang en last. Leger en vloot dienen imperialistische doeleinden en worden tegen de voor hun rechten strijdende arbeiders en koloniale volkeren ingezet.

In de Democratische Volksstaat zal de krijgsmacht in de ware zin van het woord „het volk in wapenrusting" zijn. Zij zal op de bres staan voor de vrede, de bescherming van de vrijheid en het socialisme.

Leger en vloot zullen hierdoor de achting van het volk verwerven. Zij zullen op democratische leest geschoeid en

nauw met het volk verbonden worden. De militairen zullen alle politieke rechten genieten, het officierskorps zal uit vooruitstrevende krachten worden samengesteld, alle rangen zullen voor de arbeiders en de overige werkers openstaan, door kosteloze opleiding voor iedereen, die daartoe de geschiktheid bezit. De kadaverdiscipline van de huidige krijgsmacht zal door een bewuste socialistische discipline vervangen worden.

Leger en vloot zullen tot opleidingsscholen worden, niet alleen om de zonen en dochters van het volk met de krijgskunst bekend te maken. doch ook om hun politieke en algemene ontwikkeling en hun vakbekwaamheid te verhogen. Zij zullen helpen bij de socialistische opbouw.

Na afloop van de dienstdienst zullen de militairen in hun oude werkkring of, in overeenstemming met hun vermeerderde kennis. in een nieuwe werkkring geplaatst worden. Personen, die religieuze of gewetensbezwaren tegen het dragen van wapenen hebben zullen hiertoe niet gedwongen worden.

ONDERWIJS, KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN

De Amerikaanse overheersing gaat gepaard met een catastrophale afbraak van de cultuur.

Het volksonderwijs geraakt steeds verder achterop; de kunst kwijnt weg; toenemende verarming verhoogt de onwetendheid; militarisme en oorlogspropaganda ondergraven de moraal.

Terwijl de vruchten van de arbeid der Nederlandse werkers in de bodemloze put van de oorlogsvoorbereiding verdwijnen lijdt het volksonderwijs onder gebrek aan schoolruimte en leermiddelen, het middelbaar onderwijs en het hoger onderwijs gaan gebukt onder gebrek aan gebouwen, laboratoria en noodzakelijke middelen.

Het Amerikaanse obscurantisme drukt zijn stempel op het gehele onderwijs. Terwijl de bekwaamste Nederlandse geleerden met geld naar Amerika gelokt worden, doen Amerikaanse leraren-propagandisten hun intrede in onze onderwijsinstellingen.

De kapitaaltrusts maken zich meester van de universitaire opleiding voor hun eigen bedrijfsbehoeften.

Het onderwijzend personeel, van de kleuterschool tot de

universiteit, is het stiefkind van de staat en lijdt gebrek. Het peil van het onderwijs gaat ook naar beneden als gevolg van de feitelijke bevoorrechting van het bijzonder en de verwaarlozing van het openbare onderwijs, waarin de zgn. pacificatie is ontwaard.

Eén van de voornaamste doelstellingen van de Democratische Volksstaat zal zijn: de opheffing der onwetendheid en de verspreiding van kennis en beschaving onder het volk.

De schoolplicht zal voor alle kinderen tot het middelbaar onderwijs verlengd worden. De ruimste middelen zullen aan het verbeteren van het onderwijs worden besteed.

Het openbare onderwijs zal met alle kracht bevorderd worden, met het doel het onverdeelde openbare onderwijs te verwezenlijken. Dit zal echter niet worden nagestreefd door dwang. De gelijkstelling voor de wet van het bijzonder met het openbare onderwijs zal niet worden opgeheven. Wel zullen het uitoefenen van druk op ouders om hun kinderen naar de bijzondere school te sturen en allerlei methoden om deze school financieel te bevoorrechten, niet langer worden toegestaan.

Objectieve voorlichting van het volk en verhoging van zijn levensstandaard zullen de werkers voor zulke dwang steeds minder toegankelijk maken en zij zullen uit eigen beweging voor de openbare school kiezen. Gelovige ouders zullen vrij zijn hun kinderen godsdienstonderwijs te geven of te laten geven, waartoe ook in de openbare school, desverlangd, de gelegenheid zal blijven bestaan.

Het onderwijs zal op wetenschappelijke grondslagen vernieuwd worden en een logisch opgebouwd onderwijsstelsel zal worden ingevoerd, waarbij lager-, middelbaar- en hoger onderwijs, zowel algemeen als technisch en landbouwkundig, op elkaar aan zullen sluiten.

Op universiteiten en hogescholen zullen de studenten een uitkering ontvangen in overeenstemming met hun prestaties, zodat zij in hun eigen levensonderhoud en studiebehoeften kunnen voorzien.

De hogescholen zullen bevolkt worden door zonen en dochters van de arbeiders en de werkers van stad en land. Avondcursussen en schriftelijke cursussen zullen

de toegang tot het hoger onderwijs voor de breedst mogelijke kringen openstellen.

Door kunstonderwijs voor het gehele volk toegankelijk te maken, zullen vele nieuwe talenten tot ontwikkeling komen, die ons land grote kunstwerken kunnen schenken en zullen voldoen aan de groeiende culturele behoeften van de werkers.

Het uitgeven van boeken en literatuur zal niet langer aan het particuliere winstbejag worden overgelaten, maar door de uitgeverijen van culturele en andere organisaties en staatsuitgeverijen op de ruimst mogelijke schaal ter hand worden genomen.

Musea, concertzalen, schouwburgen, bioscopen, verenigingsgebouwen en culturele instellingen van elke aard zullen door de staat op grote schaal worden gebouwd. Er zal een nationale filmindustrie worden opgericht.

Het socialisme zal een nieuw tijdperk in onze geschiedenis inluiden, waarin kunst, wetenschap en cultuur zullen bloeien.

Kunstenaars en wetenschappelijke werkers op elk gebied zullen vooraanstaande en invloedrijke leden van de gemeenschap zijn, opvoeders van het volk in de beste zin van het woord.

De staat zal hun met de ruimste middelen terzijde staan om hun gaven te ontwikkelen, hun kennis te vergroten en hun aantal uit te breiden.

Het socialisme in zijn hogere stadium, het communisme, zal geleidelijk de grenzen tussen hand- en geestesarbeid uitwissen. Alle werkers zullen de mogelijkheid hebben intellectuelen te worden.

JEUGD- EN GEZINSZORG

De Democratische Volksstaat zal de jeugd de gelegenheid geven te komen tot de volle ontplooiing van zijn krachten in de productie, in de staat en op het gebied van wetenschap, cultuur en sport. Hij zal het beginsel huldigen van de opvoeding van de jeugd in het gezin en daartoe ook de gelegenheid scheppen door het wegnemen van de sociale oorzaken, die onder het kapitalisme het gezinsleven ondermijnen en uit elkaar rukken.

Naast de opvoeding in het gezin en op de school, en ter ondersteuning daarvan, staat de opvoeding door de jeugdorganisaties. De Democratische Volksstaat zal de jeugd organisaties beschouwen als maatschappelijke instellingen van eminent belang, ze ondersteunen en bij de opbouw van de socialistische maatschappij betrekken.

De lichamelijke en geestelijke gezondheid van de jeugd zal gewaarborgd worden door inrichting van sportterreinen en -gebouwen van elke aard, van vakantieoord en door het scheppen van reismogelijkheden.

De Democratische Volksstaat zal zorgen voor een moreel en lichamelijk gezond gezinsleven in een welvarend en gelukkig volk. Zij zal, door de bouw van woningen en geldelijke steun bij het huwelijk, de jonge mensen in staat stellen een gezin te vormen.

De staat zal het kind vanaf het eerste ogenblik van zijn leven onder zijn bijzondere bescherming nemen door medische controle voor en na de geboorte, kraamverzorging, baby- en kleuterzorg, kleuteronderwijs en vacantiëkolonies. Ingeval van echtscheiding of van andere geschillen tussen de ouders zullen de belangen van het kind bij de rechtspleging de doorsleg geven. De huwelijkswetgeving zal in overeenstemming worden gebracht met de volledige gelijkwaardigheid van de vrouw en de man.

Onder het bewind van de Democratische Volksstaat zal ons land, voor het eerst in zijn geschiedenis, zijn jeugd een vrije en hoopvolle toekomst kunnen bieden, met onbegrensde mogelijkheden voor de ontplooiing van zijn scheppingsdrang en het uitleven van zijn arbeidsvreugde.

SLOTBESCHOUWING

Dit is de Nederlandse weg naar het socialisme, waarop de C.P.N. de arbeidersklasse en de werkers van de middenklassen in stad en land vooraan wil gaan.

Naarmate de socialistische opbouw zal vorderen, zal ook de eenheid van het volk groeien en de meerderheid van de socialistische volksregering in de Staten-Generaal breder worden.

Naarmate de werkers zich uit eigen ervaring van de voordelen en de superioriteit van de socialistische productiewijze overtuigd hebben en de overblijfselen van de

kapitalistische productie aan de kant zullen hebben gezet, zal het Nederlandse volk tot een klasseloze, eensgezinde en georganiseerde gemeenschap van socialistische werkers worden, die gegrondvest is op de regels: „Wie niet werkt, zal niet eten" en: „Ieder werkt naar zijn vermogen en ontvangt volgens zijn prestatie".

Dan zal de tijd aanbreken voor de overgang naar het communisme, dat gegrondvest zal zijn op de regel: „Ieder werkt naar zijn vermogen en ontvangt naar zijn behoeften." Voor deze ontwikkeling van ons land en volk is de Communistische Partij de onmisbare leidster. Op haar rust de taak de arbeidersklasse aan de verderfelijke reactionaire invloeden te ontrukken, te verenigen en van socialistisch bewustzijn te vervullen.

Op haar rust de taak de werkende boeren en tuinders, de middenstanders, de intellectuelen en alle andere lagen van de vredelievende bevolking te overtuigen, hen met de arbeidersklasse te verenigen en in de strijd voor het socialisme te betrekken.

Zij is de draagster en verbreidster van de meest vooruitstrevende en revolutionaire levensbeschouwing, van het Marxisme-Leninisme, van de onoverwinnelijke leer van Marx en Engels. Lenin en Stalin, die het pad van het Nederlandse volk, evenals dat van alle andere volkeren, naar een nieuwe mensheid en naar een hogere trap van beschaving verlicht.

INHOUD

	blz.
Voorwoord	3
Inleiding	5
De communisten en de vrede	7
" de nationale zelfstandigheid	12
" Indonesië	15
" de vrijheid	17
" de democratie	19
" de middenklassen	21
" de Sowjet-Unie	22
De weg naar een democratische volksstaat: het nationale eenheidsfront	25
De grondslagen van de democratische volksstaat	27
staatkundige opbouw	27
economische zaken	29
buitenlandse zaken	33
binnenlandse zaken en justitie	34
landbouw-zaken	36
sociale zaken	39
financiën	41
defensie	42
onderwijs, kunsten en wetenschappen	43
jeugd- en gezinszorg	45
Slotbeschouwing	47

PRIJS 10 CENT